

[Hillel Skolnik: The Power of Voice](#)

[בראשית ג:ח](#)

וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מְתַהַלֵּךְ בְּגֶן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן: (ח)

[Genesis 3:8](#)

(8) They heard the sound of the LORD God moving about in the garden at the breezy time of day; and the man and his wife hid from the LORD God among the trees of the garden.

[רש"י על בראשית ג:ח:א'](#)

יש מִדְרָשִׁי אֲגַדָּה רַבִּים וְכָבֵד סְדְרוֹם רַבּוֹתֵינוּ עַל מְכוּנָם בְּכ"ר וּבְשִׁאָר מִדְרָשׁוֹת; וְנֹאנִי לֹא בָאתִי אֶלָּא. **וישמעו** (א) מֵה שְׁמָעוּ? שְׁמָעוּ אֶת קוֹל הַקֶּבֶ"ה. **וישמעו**: לְפָשׁוּטוֹ שֶׁל מְקַרָּא וּלְאֲגָדָה הַמִּשְׁבֶּת דְּבָרֵי הַמְקַרָּא דָּבָר דְּבוּר עַל אֲפָנָיו: שְׁהֵיָה מְתַהַלֵּךְ בְּגֶן

[Rashi on Genesis 3:8:1](#)

(1) **AND THEY HEARD** — There are many Midrashic explanations and our Teachers have already collected them in their appropriate places in Genesis Rabbah and in other Midrashim. I, however, am only concerned with the plain sense of Scripture and with such Agadoth that explain the words of Scripture in a manner that fits in with them. **וישמעו AND THEY HEARD** — What did they hear? They heard the sound of the Holy One, blessed be He, as He walked in the garden (see Genesis Rabbah 19:12).

[רמב"ן על בראשית ג:ח:א'](#)

וישמעו את קול ה' אלהים מתהלך בגן לרוח היום אמרו בבראשית רבה (יט יב) אמר רבי חילפי שמענו שיש (א) הלוך לקול שנאמר וישמעו את קול ה' אלהים מתהלך בגן וכן כתב הרב במורה הנבוכים (א כד) וכן דעת רבי אברהם כי "מתהלך" כנוי לקול כענין קולה כנחש ילך (ירמיהו מז כב)

[Ramban on Genesis 3:8:1](#)

(1) **Moving (or “walking”) in the Garden.** They said in Breishit Rabbah that Rabbi Chilfi said, "We heard that there is a moving around of voice as it is written, "They heard the sound of the Lord God moving about in the garden." And thus wrote Rambam in the Guide to the Perplexed and so it was the opinion of Rabbi Avraham that "moving around" has a sense of sound similar to "She shall rustle away like a snake." (Jeremiah 46:22

[רד"ק על בראשית ג:ח:א'](#)

וישמעו, יש מפרשי' מתהלך בגן, בעוד שהיה אדם מתהלך בגן שמע את קול אלהים ומאחר שאמר וישמעו היה לו (א) לומר מתהלכים, והנכון כי טעם מתהלך על קול ה', כי מצאנו בו לשון הליכה, קולה כנחש ילך (ירמיהו ו' ט')

[Radak on Genesis 3:8:1](#)

(1) **וישמעו**, some commentators explain what happened not as G'd's voice “walking,” but as Adam and Chavah walking and hearing the voice of G'd while going for a walk. If that were correct, the word “they heard” should have been written after our being informed that they had been walking in the garden. Besides, the word מתהלך should have been in the plural mode. The correct interpretation of the verse is: while Adam and Chavah went for a walk they heard the

voice of G'd "going for a walk." We have a precedent for this, i.e. the "voice" of the serpent being described as "walking" in Jeremiah 46,22.

בראשית כ"ז:כ"ג

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב גִּשְׁהָ- (כא) וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-בְּנוֹ מִהֲנִיגָה מִהֲרַת לְמַצָּא בְּנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי: (כ) וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל-יִצְחָק אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ וַיֹּאמֶר הַקֹּל יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יִדְּי (כב) גָּא וְנִאֲמָשָׁה בְּנִי הֲאֵתָה זֶה בְּנִי עָשׂוּ אִם-לֹא: וְלֹא הִכִּירוֹ כִּי-הָיוּ יָדָיו כִּי־יָדֵי עָשׂוּ אָחִיו שְׁעָרַת וַיִּבְרַךְהוּ: (כג) עָשׂוּ:

Genesis 27:20-23

(20) Isaac said to his son, "How did you succeed so quickly, my son?" And he said, "Because the LORD your God granted me good fortune." (21) Isaac said to Jacob, "Come closer that I may feel you, my son—whether you are really my son Esau or not." (22) So Jacob drew close to his father Isaac, who felt him and wondered. "The voice is the voice of Jacob, yet the hands are the hands of Esau." (23) He did not recognize him, because his hands were hairy like those of his brother Esau; and so he blessed him.

רשב"ם על בראשית כ"ז:כ"ב

הקול קול יעקב - לפי שתאומים היו היה קולן דומות קצת זה לזה ולכך טעה יצחק בקולו, מאחר שמצאו איש שער (א) על צוארו.

Rashbam on Genesis 27:22

(1) Isaac, seeing that Esau and Yaakov were twins, their voices were similar to one another. This made it easy for Yitzchok to err as to who was in front of him if he were to rely only on his sense of hearing. Having first established that unlike Yaakov who was smooth skinned, the son in front of him was hairy, Yitzchok was now faced with a dilemma whether to trust his sense of hearing or his sense of touch.

אור החיים על בראשית כ"ז:כ"ג:א'

ואף על פי כן דחה שמיעת קול מלפני חוש ההרגש כי הקול יכול להשתנות, או לצד. 'ולא הכירו כי היו וגו' (א) ממשמע, או לצד שומע, מה שאין כן הרגשת שערות הידים הוא סימן מובהק:

Or HaChaim on Genesis 27:23:1

(1) **he did not recognise him since his hands were like those of Esau.** Isaac rejected the doubt created by Jacob's voice since a person can change his voice or the listener may mistake a voice for that of someone else, whereas he cannot change the hairs on his hands, a very distinctive mark of identification.

חזקוני, בראשית כ"ז:כ"ב

י צעקה וקורא פעמים עבה ופעמים צלול אבל על כי הקל קול יעקב לא נסמוך על הקול שלפעמים הוא משתנה ע" (א) היו ידיו כידי עשו אחיו שעירות כסבור דבר ברור הוא ודבר זה גרם לו ברכה.

Chizkuni, Genesis 27:22

(1) "the voice is distinctly the voice of Yaakov;" Yitzchok was not willing to base his judgment on the voice alone, as people are apt to disguise their voices on many occasions, both voluntarily and involuntarily. However he did not let this disturb him as the evidence of Yaakov's arms and hands which were hairy were a much better indication that Esau indeed was standing in front of him. This was why he proceeded to give him the blessing he had intended to give Esau.

רש"י על בראשית כ"ז:כ"ג:א'-כ"ב:א'

(א) אָמַר יִצְחָק בְּלִבּוֹ אֵין דְּרָךְ עָשׂוּ לְהִיּוֹת שֵׁם שְׂמִימִים שְׂגוּר בְּפִיו, וְזֶה אָמַר כִּי הִקְרָה ה' אֱלֹהֶיךָ. גִּשְׁהָ נָא וְאִמְשַׁךְ (א) שְׂמַדְבַּר בְּלִשׁוֹן תַּחֲנִיגִימִים קוּם נָא, אָבִל עָשׂוּ קִנְטוּרָא דְבַר יָקָם אָבִי. קוֹל יַעֲקֹב:

Rashi on Genesis 27:21:1-22:1

(1) STEP NEAR, I PRAY THEE, THAT I MAY FEEL THEE — Isaac said to himself, “It is not Esau’s way to mention the name of God so readily, and this one says, “Because the Lord thy God caused it thus to happen to me! קול יעקב (Genesis Rabbah 65:19). (1) THE VOICE OF JACOB, because he speaks in an entreating strain — “Arise I pray thee.” Esau, however, spoke in a harsh strain (v. 31) “Let my father arise” (Midrash Tanchuma, Toldot 11).
[שמות י"ט:ט"ט](#)

ויהי קול השופר הולך וחסק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: (יט)

[Exodus 19:19](#)

(19) The blare of the horn grew louder and louder. As Moses spoke, God answered him in thunder.

[חזקוני, שמות י"ט:ט"ט](#)

ה אבל האלהים יענו בקול בשביל קול השופר ה ולא היה קולו נשמע לשום אדם רק להקב"מ משה ידבר להקב"מ (א) ה. נוצח את קול השופר להשמיע למשה שהיה הולך וחסק מאד וצריך שיהיה קולו של הקב"מ

[Chizkuni, Exodus 19:19](#)

(1) “Moses would be speaking,” he would be speaking with G-d, but his voice could not be heard except by G-d. This is why the Torah writes that G-d answered him in a loud voice. This was also because the sound of the blasts from the shofar which are described as loud, would have to be overpowered by G-d’s voice.

"In thunder" - in a thunderous voice - Jewish Study Bible

[רש"י על שמות י"ט:ט"ט:א-ג](#)

מנהג הדין כל זמן שהיה מאריך לתקוע קולו מליש וכוהה, אבל פאן הולך וחסק מאד, ולמה פה. הולך וחסק מאד (א) פשהיה משה מדבר ומשמיע הדברות לישראל – שהרי לא. משה ידבר (ב): מתחלה? לשבר אזניהם מה שיכולין לשמע יענו (ג): שמעו מפי הגבורה אלא אנכי ולא יהיה לך – והקב"מ מסיעו לתת בו כח להיות קולו מגביר ונשמע (שם) יענו על דבר הקול, כמו אשר יענה באש (מלכים א' י"ח) – על דבר האש, להורידו. בקול

[Rashi on Exodus 19:19:1-3](#)

(1) WAXED LOUDER AND LOUDER — The manner of an ordinary person is that the longer he continues to blow a trumpet the sound he produces becomes weaker and fainter; but in this instance it went on getting stronger. And why was it thus (i. e. not so loud) at first? To make their ears receptive to as much as they were able to hear (Mekhilta d'Rabbi Yishmael 19:19:1). (2) MOSES SPAKE — When Moses was speaking and proclaiming the Commandments to Israel — for they heard from the Almighty’s mouth only the Commandments and אנכי לך, לא יהיה לך, whilst the others were promulgated by Moses — then the Holy One, blessed be He, assisted him by giving him strength so that his voice might be powerful and so become audible (Mekhilta d'Rabbi Yishmael 19:19:2). (3) יענו בקול signifies He answered him in respect to (ב) the voice, just as (1 Kings 18:24) “He that answereth באש” — “in respect to the fire” — i. e. by causing fire to descend. (So here: God answered Moses’ petition that his voice might become audible to the vast concourse of people).

[אבן עזרא על שמות י"ט:ט"ט:א](#)

מנהג כי קול השופר שבתחלה יהיה יותר חזק וזה היה להפך אולי עשה כן השם שלא היה חזק. ויהי קול השופר (א) בתחלה שלא יצא לבם מהפחד

[Ibn Ezra on Exodus 19:19:1](#)

It is generally true that the sound of the shofar is stronger when it starts, but this instance is the opposite. Perhaps God made it

[רשב"ם על שמות י"ט:י"ט](#)

משה ידבר - אל הקב"ה ואין קולו נשמע לשום אדם אלא להקב"ה. אבל הקב"ה יעננו למשה בקול גדול בשביל (א) קול השופר שהולך וחזק מאד וצריך שיהיה קולו של הקב"ה נוצח קול השופר להשמיע למשה

[Rashbam on Exodus 19:19:1](#)

(1) משה ידבר, to G'd, but his voice was not audible to any human being, only G'd Himself could hear him. However, when it came to G'd's reply, יעננו בקול, G'd responded in a loud voice audible to all. This was necessary as otherwise the sound of the shofar which was ongoing and getting stronger all the time would have drowned out G'd's voice and Moses could not have heard G'd's responses.

[שמות ל"ב:י"ז-י"ח](#)

ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול (יח) נישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל מלחמה בפתחה: (יז) ענות חלושה קול ענות אנכי שמע:

[Exodus 32:17-18](#)

(17) When Joshua heard the sound of the people in its boisterousness, he said to Moses, "There is a cry of war in the camp." (18) But he answered, "It is not the sound of the tune of triumph, Or the sound of the tune of defeat; It is the sound of song that I hear!"

[רש"י על שמות ל"ב:י"ח:א](#)

אין קול הגה נראה קול ענות גבורים הצועקים "נצחון" ולא קול חלשים שצועקים "וי". אין קול ענות גבורה (א) "אנוסה":

[Rashi on Exodus 32:18:1](#)

(1) IT IS NOT THE VOICE OF THE CRY OF MASTERY — This sound does not seem to be the sound of the utterance of victors who cry, "Victory!" nor is it the sound of the defeated who cry, "Alas — let me flee!".

[אור החיים על שמות ל"ב:י"ז-י"ח:ב-ג](#)

ויבארו הכתובים ע"פ מאמרם ז"ל (ירושלמי תענית פ"ד ה"ה) כי הצדיקים יבחינו בקול אם לצדק אם להפסד, (ב) והשגה זה הוא השגה אלהית אשר הנחיל ה' לגדולי עולם, והוא מה שהריח יהושע שאמר הכתוב וישמע יהושע את ויאמר אל, קול העם פירוש הברת קול שהיתה נשמעת מן המחנה של ישראל שמע בו בחינת הרע והוא אומרו ברעה משה קול מלחמה במחנה אמר לו כי קול זה ששומע הוא קול מלחמה, ובחינה זה הוא בחינת הרע שהכיר בקול, או רמז באומרו קול מלחמה על מלחמת הצר שהוא ס"מ המצוי. תמיד במערכת המלחמה עם האדם, והשיב משה אין קול אלא קול ענות כי, פירוש לא בחינת חולשה לבד, ואין קול ענות חלושה, פירוש שלא נתגברו על יצרם, ענות גבורה שבר מטה עוז תפארה, והכוונה שלא הרעו מעשיהם בפרט אחד מפרטי התורה שיחליש אדם ולא יגוע, אלא עקרו הכל ששקולה עבודה זרה כנגד כל התורה כולה (חולין ה').

[Or HaChaim on Exodus 32:17:2-3](#)

(2) All of this may be understood in light of a statement in the *Talmud Yerushalmi Taanit* 4,5 that the righteous are able to distinguish certain sounds as implying either something positive or something negative. This power of aural perception is something G'd has granted to outstanding

individuals. When Joshua heard the sound which indicated something negative happening, ברעה, he interpreted it as the sound of fighting amongst the people. Alternatively, Joshua did not refer to a civil war when he mentioned that he identified the sound as the sound of battle; rather he referred to the struggle between the evil urge and the urge to be good which he perceived as being waged inside the Israelites at that time. Moses answered him that this was not how he perceived what he heard. When Moses said that he did not hear קול ענות גבורה, he meant that he did not perceive the good urge being victorious over the evil urge; when he added that he did not hear the קול ענות חלושה either, he meant that the reason was not merely an inherent weakness amongst the Israelites; what he heard was קול ענות, a sound of affliction, i.e. that he heard the breaking of the staff of glory which used to be theirs and which had now been broken. The meaning of this is that as opposed to violating one or another of the commandments, something that is apt to occur in the life of every Jew from time to time and which weakens a person spiritually, this time they had uprooted all the commandments by becoming guilty of idolatry. This is because according to *Chulin 5* the sin of idolatry is equal to violating the entire Torah.